

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2020/283

z dnia 18 lutego 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do środków służących wzmocnieniu współpracy administracyjnej w celu zwalczania oszustw w dziedzinie VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 904/2010 ⁽³⁾ ustanowiono między innymi przepisy dotyczące przechowywania i wymiany drogą elektroniczną określonych informacji w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT).
- (2) Rozwój handlu elektronicznego (zwanego dalej „e-handlem”) ułatwia transgraniczną sprzedaż towarów i świadczenie usług konsumentom końcowym w państwach członkowskich. W tym kontekście pojęcie „transgranicznego e-handlu” odnosi się do dostaw towarów lub świadczenia usług, w przypadku których VAT jest należny w jednym państwie członkowskim, lecz dostawca lub usługodawca mają siedzibę w innym państwie członkowskim, na terytorium trzecim lub w państwie trzecim. Możliwości wynikające z e-handlu są jednak wykorzystywane przez nieuczciwe przedsiębiorstwa, mające siedzibę w państwie członkowskim, na terytorium trzecim albo w państwie trzecim, które uchylają się od obowiązków w zakresie VAT, aby uzyskać w nieuczciwy sposób przewagę rynkową. W przypadku gdy zastosowanie ma zasada opodatkowania w miejscu przeznaczenia, zważywszy że konsumenci nie podlegają obowiązkowi księgowym, państwa członkowskie konsumpcji potrzebują odpowiednich narzędzi w celu wykrywania i kontrolowania takich nieuczciwych przedsiębiorstw. Istotne jest zwalczanie transgranicznych oszustw w dziedzinie VAT spowodowanych nieuczciwym zachowaniem niektórych przedsiębiorstw w obszarze transgranicznego e-handlu.
- (3) Współpraca między organami podatkowymi państw członkowskich (zwanymi dalej „organami podatkowymi”) w celu zwalczania oszustw w dziedzinie VAT była dotąd zazwyczaj oparta na ewidencji prowadzonej przez przedsiębiorstwa bezpośrednio uczestniczące w transakcjach podlegających opodatkowaniu. W transgranicznych transakcjach dostaw towarów i świadczenia usług przez przedsiębiorstwa na rzecz konsumentów, które są typowe dla e-handlu, możliwe jest, że takie informacje nie są bezpośrednio dostępne. W związku z tym potrzebne są nowe narzędzia, aby umożliwić organom podatkowym skuteczne zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 17 grudnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 240 z 16.7.2019, s. 29.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

- (4) W przypadku zdecydowanej większości transgranicznych zakupów internetowych dokonywanych przez konsumentów w Unii płatności są realizowane za pośrednictwem dostawców usług płatniczych. Aby świadczyć usługi płatnicze, dostawca usług płatniczych dysponuje określonymi informacjami służącymi identyfikacji odbiorcy lub odbiorcy płatności transgranicznej oraz szczegółami dotyczącymi daty, kwoty i państwa członkowskiego pochodzenia płatności. Informacje takie są niezbędne organom podatkowym do wykonywania ich podstawowych zadań w zakresie wykrywania nieuczciwych przedsiębiorstw oraz określania zobowiązań z tytułu VAT w odniesieniu do transgranicznych transakcji dostaw towarów i świadczenia usług przez przedsiębiorstwa na rzecz konsumentów. W związku z tym konieczne i proporcjonalne jest udostępnianie państwom członkowskim informacji związanych z VAT będących w posiadaniu dostawców usług płatniczych oraz przechowywanie ich przez państwa członkowskie w krajowych systemach elektronicznych, a także przekazywanie ich do centralnego elektronicznego systemu informacji o płatnościach w celu wykrywania i zwalczania transgranicznych oszustw w dziedzinie VAT, w szczególności w odniesieniu do transakcji dostaw towarów i świadczenia usług przez przedsiębiorstwa na rzecz konsumentów.
- (5) Zapewnienie państwom członkowskim narzędzi w celu gromadzenia, przechowywania i przekazywania informacji dostarczonych przez dostawców usług płatniczych oraz udzielenie urzędnikom łącznikowym Eurofisc dostępu do tych informacji, gdy ma to związek z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa w dziedzinie VAT lub mającym na celu wykrycie oszustwa w dziedzinie VAT, jest zatem koniecznym i proporcjonalnym środkiem skutecznego zwalczania oszustw w dziedzinie VAT. Narzędzia te mają zasadnicze znaczenie, ponieważ organy podatkowe potrzebują tych informacji do celów kontroli VAT, aby chronić dochody publiczne, a także przedsiębiorstwa w państwach członkowskich działające zgodnie z prawem, co z kolei zapewnia ochronę zatrudnienia oraz obywateli Unii.
- (6) Ważne jest, aby przetwarzanie przez państwa członkowskie informacji dotyczących płatności było proporcjonalne do celu, jakim jest zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT. W związku z tym państwa członkowskie nie powinny gromadzić, przechowywać ani przekazywać informacji na temat konsumentów lub płatników oraz płatności, które prawdopodobnie nie są związane z działalnością gospodarczą.
- (7) Aby osiągnąć cel, jakim jest skuteczniejsze zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT, należy utworzyć centralny elektroniczny system informacji o płatnościach (zwany dalej „CESOP”), do którego państwa członkowskie przekazują informacje o płatnościach, które gromadzą i mogą przechowywać na poziomie krajowym. CESOP powinien służyć do przechowywania, agregowania i analizowania – w odniesieniu do poszczególnych odbiorców płatności – wszystkich przekazywanych przez państwa członkowskie informacji mających znaczenie dla VAT i dotyczących płatności. CESOP powinien umożliwiać pełny przegląd płatności otrzymanych przez odbiorców płatności od płatników znajdujących się w państwach członkowskich oraz udostępniać urzędnikom łącznikowym Eurofisc wyniki szczegółowych analiz informacji. CESOP powinien być w stanie rozpoznawać powtarzające się wpisy dotyczące tych samych płatności - na przykład ta sama płatność mogłaby zostać zgłoszona zarówno przez bank, jak i wydawcę karty danego płatnika - aby porządkować informacje otrzymywane od państw członkowskich, na przykład usuwać duplikaty i korygować błędy w danych itp., oraz powinien umożliwiać urzędnikom łącznikowym Eurofisc porównywanie danych o płatnościach z informacjami o VAT, które posiadają, kierować zapytania w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie podejrzenia popełnienia oszustw w dziedzinie VAT lub w celu wykrywania oszustw w dziedzinie VAT, a także dodawać informacje uzupełniające.
- (8) Opodatkowanie stanowi ważny cel leżący w ogólnym interesie publicznym Unii i państw członkowskich, co zostało uznane w odniesieniu do ograniczeń, które mogą zostać nałożone na obowiązki i prawa przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽⁴⁾ oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁵⁾. Ograniczenia dotyczące praw do ochrony danych są konieczne ze względu na charakter i ilość informacji pochodzących od dostawców usług płatniczych oraz powinny opierać się na szczegółowych warunkach określonych w dyrektywie Rady (UE) 2020/284 ⁽⁶⁾. Ponieważ informacje dotyczące płatności są szczególnie wrażliwe, na wszystkich etapach przetwarzania danych należy jasno określić, kto jest administratorem lub podmiotem przetwarzającym zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725.
- (9) W związku z tym konieczne jest zastosowanie ograniczeń praw osób, których dane dotyczą, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 904/2010. Pełne zastosowanie praw i obowiązków osób, których dane dotyczą, poważnie naruszyłoby bowiem cel skutecznej walki z oszustwami w dziedzinie VAT i mogłoby pozwolić osobom, których dane dotyczą, na blokowanie trwających analiz i dochodzeń ze względu na ogromną ilość informacji przekazywanych przez dostawców usług płatniczych oraz na możliwość pojawienia się dużej liczby wniosków kierowanych przez osoby, których dane dotyczą, do państw członkowskich, Komisji lub państw członkowskich i Komisji jednocześnie. Zmniejszyłoby to zdolność organów podatkowych do realizacji celu niniejszego rozporządzenia poprzez utrudnianie zapytań, ana-

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2020/284 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do wprowadzenia pewnych wymogów dla dostawców usług płatniczych (zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego).

liz, dochodzeń i procedur prowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W związku z tym, przy przetwarzaniu informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny mieć zastosowanie ograniczenia praw osób, których dane dotyczą. Celem zwalczania oszustw w dziedzinie VAT nie można osiągnąć za pomocą innych, mniej restrykcyjnych środków o równoważnej skuteczności.

- (10) Dostęp do informacji o płatnościach przechowywanych w CESOP powinni mieć jedynie urzędnicy łącznikowi Eurofisc i to wyłącznie w celu zwalczania oszustw w dziedzinie VAT. Poza ustalaniem wymiaru VAT, informacji tych można by używać do ustalania innych opłat, ceł i podatków, jak określono w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010. Informacje te nie powinny być wykorzystywane do innych celów, na przykład do celów handlowych.
- (11) Przetwarzając informacje o płatnościach zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, każde państwo członkowskie powinno działać w granicach tego, co jest proporcjonalne i konieczne do celów dochodzeń w sprawie podejrzenia popełnienia oszustw w dziedzinie VAT lub celów celu wykrywania oszustw w dziedzinie VAT.
- (12) W celu ochrony praw i obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2016/679 ważne jest, aby informacje dotyczące płatności nie były wykorzystywane do automatycznego podejmowania decyzji w indywidualnych przypadkach i były w związku z tym zawsze weryfikowane poprzez odniesienie do innych informacji podatkowych dostępnych organom podatkowym.
- (13) Aby pomóc państwom członkowskim w zwalczaniu oszustw podatkowych oraz wykrywaniu ich sprawców, konieczne i proporcjonalne jest, aby dostawcy usług płatniczych przechowywali ewidencję informacji dotyczących odbiorców płatności oraz płatności związanych z usługami płatniczymi przez okres trzech lat kalendarzowych. Okres ten zapewnia państwu członkowskiemu wystarczająco dużo czasu na skuteczne prowadzenie kontroli oraz prowadzenie dochodzeń w sprawie podejrzenia popełnienia oszustw w dziedzinie VAT lub wykrywanie oszustw w dziedzinie VAT, a także jest proporcjonalny, biorąc pod uwagę ogromną ilość informacji o płatnościach oraz ich wrażliwość w kontekście ochrony danych osobowych.
- (14) Podczas gdy urzędnicy łącznikowi Eurofisc powinni mieć możliwość dostępu do informacji dotyczących płatności przechowywanych w CESOP w celu zwalczania oszustw związanych z VAT, należyć akredytowane osoby z Komisji powinny mieć dostęp do tych informacji wyłącznie w celu opracowania i utrzymywania CESOP. Wszystkie osoby korzystające z dostępu do tych informacji są związane zasadami poufności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010.
- (15) Ponieważ wdrożenie CESOP będzie wymagało nowych rozwiązań technologicznych, konieczne jest odroczenie stosowania niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić państwom członkowskim i Komisji opracowanie tych technologii.
- (16) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do środków technicznych służących ustanowieniu i utrzymaniu CESOP, zadań Komisji w zakresie zarządzania CESOP pod względem technicznym, szczegółów technicznych gwarantujących połączenia i ogólną operacyjność między CESOP i krajowymi systemami elektronicznymi, elektronicznych standardowych formularzy służących do gromadzenia informacji od dostawców usług płatniczych, szczegółów technicznych i innych szczegółów dotyczących dostępu do informacji przez urzędników łącznikowych Eurofisc, praktycznych ustaleń dotyczących identyfikacji urzędników łącznikowych Eurofisc mających dostęp do CESOP, procedur umożliwiających przyjęcie odpowiednich technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa do celów opracowania i funkcjonowania CESOP, ról i obowiązków państw członkowskich i Komisji w odniesieniu do funkcji administratora i podmiotu przetwarzającego na mocy rozporządzeń (UE) 2016/679 i (UE) nr 2018/1725 oraz w odniesieniu do uzgodnień proceduralnych związanych z Eurofisc. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁷⁾.
- (17) Oszustwa w dziedzinie VAT są wspólnym problemem dla wszystkich państw członkowskich. Same państwa członkowskie nie dysponują informacjami niezbędnymi do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących VAT w transgranicznym e-handlu lub zwalczania oszustw w dziedzinie VAT w transgranicznym e-handlu. Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie w przypadku transgranicznego e-handlu, natomiast ze względu na rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (18) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawem do ochrony danych osobowych. W związku z tym niniejsze rozporządzenie ściśle ogranicza ilość danych osobowych, które mają być udostępniane państwu członkowskim. Przetwarzanie informacji o płatnościach zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinno odbywać się wyłącznie w celu zwalczania oszustw w dziedzinie VAT.
- (19) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 14 marca 2019 r. ⁽⁸⁾.
- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 904/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się litery w brzmieniu:

- „s) »dostawca usług płatniczych« oznacza którąkolwiek z kategorii dostawców usług płatniczych wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a)–d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 (*) lub osobę fizyczną lub prawną korzystającą ze zwolnienia zgodnie z art. 32 tej dyrektywy;
- t) »płatność« oznacza, z wyjątkiem wyłączeń przewidzianych w art. 3 dyrektywy (UE) 2015/2366, »transakcję płatniczą« zdefiniowaną w art. 4 pkt 5 tej dyrektywy lub »usługę przekazu pieniężnego« zdefiniowaną w art. 4 pkt 22 tej dyrektywy;
- u) »płatnik« oznacza »płatnika« zdefiniowanego w art. 4 pkt 8 dyrektywy (UE) 2015/2366;
- v) »odbiorca płatności« oznacza »odbiorcę« zdefiniowanego w art. 4 pkt 9 dyrektywy (UE) 2015/2366.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).”;

2) w rozdziale V wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł rozdziału V otrzymuje brzmienie:

„GROMADZENIE, PRZECHOWYWANIE I WYMIANA OKREŚLONYCH INFORMACJI”;

b) przed art. 17 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„SEKCJA 1

Automatyczny dostęp do określonych informacji przechowywanych w krajowych systemach elektronicznych”;

c) po art. 24 dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 2

Centralny elektroniczny system informacji o płatnościach

Artykuł 24a

Komisja opracowuje, utrzymuje i prowadzi centralny elektroniczny system informacji o płatnościach (»CESOP«) oraz zarządza nim pod względem technicznym w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie podejrzenia popełnienia oszustw w dziedzinie VAT lub w celu wykrywania oszustw w dziedzinie VAT.

Artykuł 24b

1. Każde państwo członkowskie gromadzi informacje na temat odbiorców płatności oraz płatności, o których mowa w art. 243b dyrektywy 2006/112/WE.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 140 z 16.4.2019, s. 4.

Każde państwo członkowskie gromadzi informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, od dostawców usług płatniczych:

- a) nie później niż do końca miesiąca następującego po upływie kwartału kalendarzowego, którego dotyczą informacje;
- b) za pomocą standardowego formularza elektronicznego.

2. Każde państwo członkowskie może przechowywać informacje zgromadzone zgodnie z ust. 1 w krajowym systemie elektronicznym.

3. Centralne biuro łącznikowe, łącznikowe organy administracyjne lub właściwi urzędnicy wyznaczeni przez właściwy organ każdego państwa członkowskiego przekazują informacje zgromadzone zgodnie z ust. 1 do CESOP nie później niż dziesiątego dnia drugiego miesiąca następującego po upływie kwartału kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

Artykuł 24c

1. CESOP posiada następujące możliwości w odniesieniu do informacji przekazanych zgodnie z art. 24b ust. 3:

- a) przechowywanie informacji;
- b) agregowanie informacji w odniesieniu do każdego indywidualnego odbiorcy płatności;
- c) analizowanie przechowywanych informacji wraz z odnośnymi wybranymi informacjami przekazanymi lub zgromadzonymi na mocy niniejszego rozporządzenia;
- d) udostępnianie informacji, o których mowa w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu, urzędnikom łącznikowym Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1.

2. W CESOP przechowuje się informacje, o których mowa w ust. 1, przez okres nieprzekraczający pięciu lat od końca roku, w którym informacje zostały przekazane.

Artykuł 24d

Dostęp do CESOP jest udzielany wyłącznie urzędnikom łącznikowym Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1, posiadającym osobisty kod identyfikacyjny na potrzeby CESOP, oraz wyłącznie w związku z prowadzeniem dochodzenia w sprawie podejrzenia popełnienia oszustw w dziedzinie VAT lub w celu wykrywania oszustw w dziedzinie VAT.

Artykuł 24e

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych następujące środki:

- a) środki techniczne służące ustanowieniu i utrzymaniu CESOP;
- b) zadania Komisji w zakresie zarządzania CESOP pod względem technicznym;
- c) szczegóły techniczne infrastruktury i narzędzi niezbędnych do zapewnienia połączenia i ogólnej operacyjności między CESOP i krajowymi systemami elektronicznymi, o których mowa w art. 24b;
- d) standardowe formularze elektroniczne, o których mowa w art. 24b ust. 1 akapit drugi lit. b);
- e) szczegóły techniczne i inne szczegóły dotyczące dostępu do informacji, o którym mowa w art. 24c ust. 1 lit. d);
- f) praktyczne ustalenia dotyczące identyfikacji urzędnika łącznikowego Eurofisc, o którym mowa w art. 36 ust. 1, który to urzędnik będzie miał dostęp do CESOP zgodnie z art. 24d;
- g) procedury, które Komisja ma stosować w każdym momencie, służące zapewnieniu stosowania odpowiednich technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa do celów opracowania i funkcjonowania CESOP;
- h) role i obowiązki państw członkowskich i Komisji w odniesieniu do funkcji administratora i podmiotu przetwarzającego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*) i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (**).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 24f

1. Koszty ustanowienia, funkcjonowania i utrzymania CESOP pokrywane są z budżetu ogólnego Unii. Koszty te obejmują koszty bezpiecznego połączenia między CESOP a krajowymi systemami elektronicznymi, o których mowa w art. 24b ust. 2, a także koszty usług niezbędnych do realizacji zadań wymienionych w art. 24c ust. 1.
2. Każde państwo członkowskie ponosi koszty wszelkich niezbędnych zmian w swoim krajowym systemie elektronicznym, o którym mowa w art. 24b ust. 2, oraz jest za nie odpowiedzialne.”;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

3) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 37

1. Przewodniczący Eurofisc przedkłada roczne sprawozdanie z działalności w ramach wszystkich dziedzin roboczych Komitetowi, o którym mowa w art. 58 ust. 1. Sprawozdanie roczne zawiera co najmniej:

- a) łączną liczbęostępów do CESOP;
- b) osiągnięte w związku z informacjami pozyskanymi i przetwarzanymi na podstawie art. 24d wyniki operacyjne urzędników łącznikowych Eurofisc;
- c) ocenę jakości danych przetwarzanych w ramach CESOP.

2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych ustalenia proceduralne w odniesieniu do Eurofisc. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

4) w art. 55 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Informacje, o których mowa w rozdziale V sekcja 2, wykorzystuje się wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, oraz w przypadku gdy zostały zweryfikowane poprzez odniesienie do innych informacji podatkowych, którymi dysponują właściwe organy państw członkowskich.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2020 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
Z. MARÍĆ